

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

S V M M AE.

- 1 Donatio fructuum, & rerum quarundam annuatim, donec quis vi-
xerit, pro alimentis facta, cuius fit summa, & an infirmatione
requiritur, excommuniatio, & computatione annorum, & fructus
etiam, verumque donatarum cognoscitur.
- 2 Donatio absque infirmatione, et solemnitate statuti facta, non con-
validatur ex mentione meritum in ea generaliter facta, nisi
de illis legitime constet, vel saltem specialiter, & singulariter ex
pressa mentio sit facta.
- 3 Etiam si iuramentum esset, omnia, et singula vera esse.
- 4 Donatio pura, et non ob causam de praterito propter ingratitudi-
nem donatarj, et ex eo, quod donatarij promissa per eum sine
iurata, sine non iurata non observavit, revocari potest.
- 5 Iuramentum semper habet in se tacitam conditionem, nisi iusta, et
legitima causa contraveniendi supervenerit.

EPITOME habetur supra in summario, sub nu. 1.2

& 4

CONSILIVM LVIII.

SUPER dubiis propofitis paucis me abfoluam. Et primo dubio, quod eft, an donatio facta per D. Catherinam, & D. Callandram fororis Dom. Catherinæ noueræ fuæ, cui ex caufa donationis promiferunt fingulis annis, donec ipfa uixerit, dare, & cõfigrare corbes quinque frumenti, caffelatam unam uuarum, ducentos falcios, ac etiam ufum cuiusdam fupellectilis, & quorundam bonorum mobilium, & hoc pro alimentis, feu pro parte alimentorum, dicatur excedere fummam librarum centum, ita q̃ statutum loquens de infuſione locum in huiusmodi donatione habeat; Reſpõdeo, q̃ fummam librarum centum excedit, qm̃ ex quo tempore donationis facte ipſa donataria annum quinquageſimum fuæ ætatis iam perfecerat, & fortè proxima erat anno quinquageſimo quinto, debet fieri cumulatim annorum nouem: ſi uerò ipſa tunc perceſſiſſet annum quinquageſimum quinquum, fieri deberet cumulatim annorum ſeptem, & facta cumulatione tot annorum, apterè conſtabit, huiusmodi donationem excedere fummam librarum centum: & qđ faciendâ ſit cumulatim fructuum, & rerum donatarum tot annorum ad cognoscendum, cuius fummæ dicatur donatio facta, probatur per tex. notabilem in l. he reditatum. ff. ad l. falc. ubi ſi alicui alimenta fuerint relicta, donec uixerit, computato tot annorum ut ſupra, debet fieri ad cognoscendum, cuius ſummæ, & quantitat̃ relicti dicatur eſſe ad effectum, ut poſſit quarta pars ratione falcidię deduci. ¶ Scđm dubiũ eſt, an donatio prædicta ſit ualida, an uerò nulla, ex quo in ea nõ fuit ſeruatâ forma ſtatuti poſiti ſub rub. de donationib. cui reſpondeo, donationẽ non ualuiſſe, propterea quia in ea non fuit ſeruatâ dicta forma, ſeu ſolemnitas à ſtatuto requiſita: nam cũ talis donatio facta computatione præmiſſa tot annorum, prout fieri debet ad cognoscendum, cuius ſummæ dicatur eſſe, cenſeatur eſſe maioris ſummæ librarum cẽtum, ſequitur, q̃ illa ſolemnitas à ſtatuto tradita ſeruati deſuit. Et quauis aſſeratur in inſtrumento dictæ donationis, illam fuiſſe factã propter benemerita, & cõſequenter ualere deberet abſque inſinuatione, & ſolẽnitatẽ dicti ſtatuti, iuxta l. Aquilius. cum glo. ff. de dona. per Alex. in conſ. 83. in 2. uol. in 6. & ult. col. cum ſimilibus, tamen ex quo de meritis præteritis non cõſtat, non ſufficit, q̃ de illis in inſtrumento ſimpliciter facta fuerit mentio generalis, qm̃ non præſuntur merita præceſſiſſe ad ualiditatem donationis, niſi de meritis legitime conſtaret, uel ſaltem de illis ſpecialiter, & ſingulariter mentio expreſſa in inſtrumento facta fuiſſet, ut concludit Alex. qui reſert infinitos ſa tenere, quos aliter non reſero, & eſt communis opi-

mio. in l. si donatōe. C. de colla. Nec aliter con-
 rita etiam cuiuslibet quantitatē essent ad
 donatōis sufficiētia, ut declarat l. si Alex. p.
 Nec obstat iuramentum appositum in dispo-
 nēto, per qđ donatrices iurant omnia. Et
 uera effe, &c. quoniam respondetur, qđ qđ
 mētum est super causā de praterito, presum-
 ptum in fraudem statuti, cum enim nulla
 ueritate praeferant, nec de aliquibus proba-
 rit, nec probari possit iurando merita prae-
 rētur periuriā, item extendendo illud iura-
 nerale, quod iurant, omnia & singula uera
 qđ dictum, & narratum fuit de meritis prece-
 de in ueritate non praeferant, esse indige-
 repretari, qđ ipse donatrices iurant, id qđ
 esset, & sic periurium incurrissent: qđ mini-
 cendum. Et iō concludendum est tale iuramentum
 nihil quoad hunc effectum operari, nec ipse
 cibis prejudicare, ut notabiliter declarat Alex.
 uera, & hanc opinionem dicit ueriores esse,
 gis communem in d. l. si dona. Quare non ob
 dicto iuramento ipse possit contra talem do-
 nem uenire, & illam dicere nullam, propter for-
 tatem non seruatum, prout etiam ita uoluit,
 luit per plures rationes. D. Laurentius Calce-
 conf. uo. 24. in 18. col. ¶ Tertium dubium est,
 posita ualiditate dictae donatōis, an ea possit
 pter ingratitudinem dictae donatariae reuocari,
 reuocari posse concludo, qđ quoniam ex quo
 fuit pura, & non ob causam de praterito, ppter
 gratitudinem potest reuocari, secus si ppter
 de praterito esset facta, gl. no. in l. i. uer. iur.
 C. de reuoc. dona. l. si pater. §. l. ff. de dona. Alex.
 l. 39. in 3. dubio. in 4. uoluit. & hac probatur
 fi. extra de dona. & in l. si. C. de reuoc. dona. ad
 nulum simplex potest prae-textu ingratitudinis re-
 ri. Præterea ex quo dicta donataria non ob
 conuentiones, quas sponderat donatrici,
 ille conuentiones incipit in infruemento donatōis
 descripte, siue non, dicitur effecta indigna re-
 natis, & potest donatio reuocari, etiam si dictae
 uentiones non essent iurate, d. l. in ubi calius.
 per glo. & Doct. in d. c. si. quarto magis ergo
 di donatio erit reuocabilis, si fuerint dictae
 tiones iurate, ut quia descriptae sint in dispo-
 nēto donatōis in quo ipsa donataria iurauit
 nia, & singula uera effe, & illis non contrarietur,
 quoniam in pœnam ipsius periurantis priuatur
 ni commodō, & iure, quod sibi uigore dicti
 ti donatōis acquiri, & deberi potest, per
 in l. si quid maior, & ibi not. per glo. & Doct. Cal.
 sac. & iuramentum semper habet in fac-
 titōe, nisi superuenierit iusta causa, & legiti-
 trauendi, ut per Bar. Paul. de Cal. & alios. ubi
 quero. §. inter locatorem & locati, bonus est
 fin. ff. qui fati da. cogan. l. fina. C. de non nume-
 l. si ex alio. C. de transact. & not. per gloss. in l. i.
 ibique Alexan. & alij c. quemadmodum, ubi
 tex. cum similib. ibi not. extra de iure iuran. Hanc
 que in contrarium adduci possunt, aliter non
 deo, quia satis ex prædictis potest respon-
 ac etiam, quia prædicta omnia super com-
 Doctorum opinionibus sunt fundata. Lau-

S V M M AE.

- 1 Donatio donatario non opitulatur, si is illam renouavit, et
donatori cessit.
- 2 Donatio ultra legitimam summam facta coniuncta persona
in sinuacione dolo, domesticisq; fraudibus, et calidioribus
censetur, maxime quando facta est in domo donatarii, et

In sinuati reuocari non potest, quando donatio ultra legiti-
ma summa sit coniuncta personis. Et in donatarij.
Coniunctio donatoris insinuationis defectum non supplet, quan-
do quis in domo donatarij coniuncto suo donasset.

Maximè quando donatio esset facta à muliere iuvene, & pulchra
coniuncto iuveni, & pulchro simul in eadem domo cohabitanti.
Formis magis quare iura succurrant, quam masculis.

Iuramentum in iis, in quibus dolus uersatur, effectus suos non ope-
ratur, nec iuramentum obligat, etiam si absq; interitu salutis eter-
ni feruari possit.

Donatio presumitur dolosa, quando donator sciente, patiente, &
non contradicente donatario semper stetit in possessione bono-
rum donatorum, fructusq; & redditus ex illis percepit.

Donatio clam, & de nocte facta non ualet, & iuris presumptione
de dolo, & fraude absq; eo, quod aliter de dolo, & fraude pro-
betur, facta dicitur.

Dolus proprie claudensuratur presumitur.

Venditio clam, & occulte facta, in dubio ex fallacia, aut dolo fa-
cta non presumitur, nisi probetur.

Donatio facta mulieri iuvene, & formosa iuveni pulchro affe-
ctionis causa, in qua etiam inhonestatis suspitio adest, potest,
non ualens in donatione facta à muliere mulieri formosa.

Donatio dolo, & fraude donatarij facta presumitur, quando pri-
ma donatio fuit inualida fuit per secundam cum abundantia
cautelae confirmata.

Donatio de bonis feudalibus, & emphyteoticis ecclesiasticis absq;
consensu domini, & ecclesiæ est nulla.

Donatio ualida, & in se irrevocabilis simplici pacto contrario,
& partium consensu reuocari potest, & quando etiam stipu-
latio reuocatur.

Verba promissa sub fide mea pactum etiam inter absentes impor-
tant, & in literis, seu in epistola prolata probant, illisque con-
tra fridentem est standum.

Promissio de renunciando donationi sibi factæ secundum tenorē,
& renuntio sibi à donatore dandam non excludit promissionē
de renunciando etiam simpliciter, & aliter, quam tenor, &
renuntia continetur, nec dicitur reuocata hæc promissio per re-
nuociationem factam, prout sibi donatario usum fuit.

EPI TOME.

DONATIO à muliere iuvene absq; insinuatione
facta alicui coniuncto suo in domo ipsius donatarij.
Item facta de nocte, & à muliere iuvene, & formo-
sa iuveni pulchro, tanquam dolosa non ualet, etiam
prætextu alicuius iuramenti, & de iure est reuocabilis.

CONSILIVM LIX.

Item de simplici subscriptione fuerim re-
 quisitus, tamè aliqua consultationi eximij
 aduocati in eius sententiam ueniens sub-
 iungam. Et in primis dico, primam dona-
 tionem illustri do. Sigismundo non opitulari, stante
 illius reuocatione, ac iurium cessione illustri do. Ta-
 dez donatrici facta, ut in l. i. ca. C. de donatio. cū ibi
 not. & faciunt not. per Bal. in l. uenditione. in 3. q. C.
 quando lice ab emptio. disced. & per Specul. in tit. de
 dona. in l. col. verfi. pone pater & c. Secundo donatio
 ultra legitimam summam facta coniuncta persone absq;
 insinuatione à iure, seu à statuto requisita, maximè
 qñ in domo donatarij facta reperitur, dolo, domesti-
 cisq; fraudibus, & calliditatibus facta ceterur. l. data.
 C. de dona. ubi Bal. inquit per illum tex. q. coniuncta
 persona magis apta est ad nocendum, & decipiendum,
 qñ de illius comodo tractatur, q extranea. Et hac ra-
 tione in casu isto insinuationi renunciari non posset,
 siue a lege, siue à statuto requisita esset: quia sicut hu-
 iusmodi donatio dolose, & fraudulenter presumere-
 tur facta, ita insinuationis renunciatio, ut ibi per Bal-
 dum per illum tex. cum nulla sit deterior pestis, q
 familiaris inimicus, ut per glo. ibi, & Salic. Ex quo in-
 fertur, q. licet aliqui teneant, iuramentum donatoris

supplere defectum insinuationis, ad tradita per Alex. in
 consi. 157. in 2. uol. per Imo. & alios quasi circa fin. in
 c. cū contingat. extra de iurciuran. & per Alex. in l. ne
 mo potest. ubi plures allegat. ff. de lega. 1. & in l. cū de
 indebito. ff. de probatio. in consi. 83. vol. 4. in l. si quis
 pro eo. ff. de fideiussor. & in consi. 12. & 125. volu. 1. cū
 multis aliis, quæ allegari possent, tamen hoc nō pro-

cederet, qñ quis in domo donatarij cōiuncto suo do-
 nasset, cū talis donatio fraude, calliditate, & dolo do-
 natarij facta præsumeretur: & t maximè, qñ facta esset à
 femina iuvene, & pulchra coniuncto iuveni, & pul-
 chro, simulq; in eadem domo cohabitanti, cum faci-

le sit tales mulieres inducere ad cōsentiendū, illasq;
 decipiendum. argum. l. cum multa. in princip. & in §.
 sancimus. C. de dona. ante nupt. Et t hac ratione iura

feminiis, q masculis succurrunt, ut ibi. & in l. fin. & ibi
 glo. & Docto. C. de iur. & fac. igno. qñ t in ijs, in qui-

bus dolus, & fraus uersatur, iuramentum effectus suos
 non operatur, nec obligat iurantem ad illius obseruā-

tiam, & si absq; interitu salutis eternæ feruari possit.
 d. c. cum contingat. c. quamuis. de pact. in 6. c. licet. de
 iureiuran. cod. lib. & auth. sacramenta puberum. C. si

aduersi. vendit. Sed illustri do. Tadea tēpore prime, &
 secundæ donationis per eā factæ illustri do. Sigismun-

do coniuncto suo erat in domo, seu palatio ipsius do.
 Sigismundi, ac in dictis donationibus insinuatione nō

interuenit, ergo tanquam dolosa non debent ualere
 etiam prætextu alicuius iuramenti, & t Bar. in l. post

contractum. in 2. col. in 2. presumptione. ff. de dona-
 tionibus. q. donatio facta cōiuncta persone censetur fa-

cta ex dolo, & fraude. d. l. data. & arg. l. pen. §. 1. ff. de
 oper. liber. quod debet intelligi de dolo, & fallacia do-

natarij, quia tex. in d. l. data. de illius fraude, & fallacia
 loquitur: subdit tamen Bart. ibi, q. sola consanguini-

tas non sufficeret, nisi adesset alia causa. l. si quis post
 hac. verfi. si quis. C. de bon. damnat. causa aut alia dice-

retur adesse, qñ donatio excederet legitimam summam,
 & non esset insinuata. d. l. data. & cum hac opinione

pertranscunt Roma. & Paul. de Cast. in d. l. post cōtrū.
 arg. tex. in auth. quibusunque, & in corpore, unde su-

mitur. C. de sacros. eccl. Arguitur tētia dolus, & simu-
 latio donationis ex eo, q. ipsa illustri do. Tadea sem-

per stetit, & remansit in possessione bonorum dono-
 rū, & ex illis fructus, redditusq; recepit, sciēte, patiente,

& non diciente do. donatario. Bal. in l. illud. C. de
 sacrosan. eccl. Bar. in l. sicut. §. superuacuum. ff. quib.

mod. pign. uel hypo. solui. & in d. l. post contractū. &
 Specu. in tit. de dona. §. pen. verfi. ego autē dico. ¶ Pre-

terea tēcunda donatio facta fuit clam, hoc est de no-
 ste in loco p̄dicto, ergo fraudulēta, & dolosa est iudi-

cāda, qñ qui malè agit, odit lucē, & ideò donatio de
 nocte facta uiribus caret. l. donatio. & ibi scribē. & gl.

in uerbo occulte. C. de dona. Bart. in d. l. post cōtrum.
 in 3. col. in uerfi. quarto casu. ubi uoluit in hoc differē-

tiam esse inter donationē, & uenditionē, per not. in l.
 existimo. ff. de administra. tuto. nam donatio clam, &

de nocte facta iuris presumptione dicitur facta dolo,
 & fraude absq; eo, quod aliter de dolo probetur, ut ar-

gumen. l. ultimā. ff. de ritu nuptia. & d. l. existimo. &
 melius probatur in d. l. donatio. ibiq; glo. quam Bart.

non allegat, Roma. & Paul. de Cast. in d. l. post cōtra-
 ctum. & Innoc. in c. unico. ut ecclesi. benefic. in uer-

o occulte. & dicit t Bald. in l. error. in 2. col. ibi uenio
 ad questionem. in uerfi. fallit & c. q. propter clandestini-

tatē præsumentur dolus. l. 1. C. de interdic. matri. & l.
 si. ff. de ritu nuptia. ¶ Venditio uerò clam, & occulte

facta in dubio non psumitur facta ex fallacia, aut do-
 lo, nisi hoc probetur, uidelicet, q. uterque fraudis par-

riceps fuerit, p Bar. in d. l. post cōtrū. ¶ Præterea q. do-
 natio hæc dicatur inualida, & psumi debeat dolosa, &

o facta

- facta ex fallacia, ac machinatione do. donatarij, ex quo sibi facta fuit ab illustri d. Tadea iuvene, & formosa, suaderi potest: tñ licet donatio facta affectionis causa à viro iuvene suspicio adesset. l. affectionis. ff. de donat. tñ è contra donatio facta à muliere iuvene, & formosa iuveni pulchro affectiōis causa, tñ qua adesse et posset suspitio inhonestatis, nō tenet, tanquam nō facta, nec uoluntariè l. si. tñ. cū gl. ff. de actio. & oblig. & ibi Alex. in apostil. ad Bart. & hoc sequitur Paul. de Cast. in d. l. post 3° tñ. ¶ Ex alijs et multis cautelis, qbus dominus donatarius usus fuit, tñ maxime in instrumento secundæ donationis, seu cōfirmationis præsumi pōt dolus, & fraus ad tradita per Bald. in l. testamētum. C. de testam. nam uidens, & cognoscens dñs donatarius instrumentum primæ donationis minus ualidum, sed suspectum fore, induxit dictam illustrem dom. Thadeam simplicem, & incautam ad faciendū sibi secundū instrumentum, in quo abundans cautela fuit adhibita, prout in eo apparet: & ideo dolus, & fraus ex parte ipsius do. donatarij præsumi debet, ut noluit Bal. in d. l. testamētum. Ex quibus omnibus constat, nō unā, sed infinitas præsumptiones doli, & fraudis extare, ac extitisse ex parte præfacti do. donatarij, quibus ipsa do. donatrix ad sic donādum seducta fuit: & propterea cum in tali donatione omīssa etiam, immo neglecta fuerit insinuatio, sequitur, q illa debet dici inualida, & de iure reuocabilis, non obstat iuramento, cuius uires deficiūt, quando cūq; adest suspitio doli, & fraudis, ut in locis uulgaribus, & supra tetigi.
- 15 ¶ Dico etiam tñ dictam donationē, inquantum ea facta fuit de bonis feudalibus, esse nullam propter defectum consensus, & uoluntatis dñi, ut in c. 1. §. donare qualiter feu. alie. pote. & ibi dñi feudistæ cum iis, quæ ibi habentur, idemq; dicendum est de bonis emphyteoticis ecclesiasticis, ad tradita per scriben. in d. §. donare. & habetur per scriben. & præcipue per Iaso. qui hanc opinionem esse communem asserit in l. si. C. de iure emphyt. & per Imol. in c. potuit de loca. & in c. 2. extr. de feu. per Alex. post Bar. & Imol. in l. si domus in si. in pen. col. ff. de legat. 1. ¶ Ultimo præsupposito, sed non concessio, q donationes istæ ualidæ, & in se irrevocabiles fuissent, dico, tñ q simplici pacto contrario, & partium consensu reuocari potuerūt, ut in l. si ea. C. de dona. & ibi Bal. expresse, & hoc uoluit Bal. in l. 1. in ult. col. ibi quæro. cū dōatio & c. C. quādo lice. ab emp. disce. qui dixit, q si donatio facta fuit simplici pacto, pōt contrario pacto ipso iure tolli: si autem stipulatio ne fuisset perfecta, tñ contraria stipulatione reuocaf, per simplex aut pactum eius effectus tolleretur, quia donatarius agēs ex tali donatione posset per exceptio nem expelli: sed in casu occurrētī prima donatio pro certo fuit contrario pacto, immo stipulatione reuocata, ergo & c. Secunda ē dici potest saltem quoad effectum reuocata per pactum 3^orium, & reuocatorium, propter qd agētī ex illa obstat exceptio, ut supra, nā de hmōi pacto inter dictam illustrem do. Tadeam, & præfactum illud. do. Sigismundum constat per literas ipsius do. Sigismundi, quibus ipse illi promisit, donationem sibi ab ea factā reuocare, illique renunciare p hæc uerba, promitto sub fide mea & c. tñ quæ pactum importare etiā inter absentes dicuntur, arg. l. sciendū. §. dictum. ff. de edil. edic. l. pactū. ff. de pollici. & quam uis hæc uerba fuerint in literis, seu in epistola ab ipso do. Sigismundo prolata, tamē probant, ut in l. 2. ff. de pac. quæ promissio facta in epistola debet intelligi de donatione, quam cum maxima instantia do. Tadea à præfato do. Sigismundo reuocādum esse desiderabat: & sic de illa, quæ magis ualida erat, ac magis do. Tadea, & hæredibus suis nocere poterat, ut innuūt uerba il-

la, de quibus in literis do. Sigismundi, de ioh. b. p. renuncia di quella donazione, che con tanta instantia la cercato, li prometto sotto la fede mia & c. quibus uerba tra scribentem standum est, ut per doctores in monendi ff. de iureiur. & not. in l. instrumentum non epistolis. C. de probatio. nec obstant illa la mi mandī una minuta del modo, che uole, ch'io faccia nuntia di quella donazione, che con tanta instantia & c. prometto farla tale, quale la mi mandarà, per qua detur restricta promissio ad casum, quo tantum minuta renunciationis transmissa, & sic promissio detur conditionalis, uidelicet, si minuta ad erit transmissa: quæ conditio cum non fuerit adta, nec purificata promissio habetur pro non si quis fundum. ff. de contrahen. empt. quia p sione dici potest, tñ quod licet illa uerba quonendā renunciationem faciendā iuxta ten & minutam transmittendam ab illustri d. Tade tur restrictionem, uel conditionem importat non excludunt, quin dicantur etiam in secon promissionem de renunciando etiam simplic aliter, quā tenor minutæ transmissi continet la enim uerba prolata fuerunt ad fauorem dñi Tadea, & ut esset sibi satisfactum per renunciat donationis, ergo debent operari ad fauorem non contra, ne inducta ad unum finem contrarium. l. legata inutiliter. ff. de legat. 1. dicendum est, quod uirtute dictæ promissionis do. Sigismundus cogi possit ad faciendā renunciatōem donationis, iuxta tenorem, & minutam seu quam ipsa do. Tadea obtulerit, quia promissio in dictis literis adhuc dicitur esse in uindicta, argumen. l. sicut. C. de actio. & oblig. potest dici reuocata ex renunciatione facta donatione, quoniam illa facta fuit ab ipso do. Sigismundo, prout sibi uisum fuit, non autem desiderabat, & uolebat dicta domina Tadea, illi promissum fuerat, ut de hac promissione in literis domini Sigismundi ad ipsam do. Tadea tis, & ab ea receptis constet. In reliquis cum certissimo domino consultore pertransico. Lau.

S V M M A E.

- 1 Donator ut non possit in preiudicium donationis, seu rem donatam alteri obligare, aut alienare, quia reuocata.
- 2 Debitor, qui constituit se nomine creditoris rem precam alteri rem illam alienando, atq; tradendo, creditor quæ sessionem suam ciuilem præiudicat.
- 3 Donator saluo sibi usufructu donans, & donatarij nomine tuens se possidere, fide tradere, & solam ciuilem possessionem naturalis penes se retenta, in donatarium transferri potest.
- 4 Donatio simplex pacto nudo facta absq; traditione non dicitur perfecta, ut donator rem donatam alteri alienando, atq; do non dicatur donatario præiudicare, secus si res donatā fuisse.
- 5 Et an traditio facta per reservationē usufructus, & pactum de possidendo facta ad omnimodā donationis perfectionem sufficiat.
- 6 Debitor si post rogationem, seu constitutionem precam creditoris factam rem alteri alienauit, & nec, nec fidei dedit, creditor potest in continenti de facto, & ex mōis remedio, hoc est possessorio recuperare, & reuocare. C. de acquir. poss. suam possessionem recuperare.
- 7 Priuatus sua possessione quando de facto potest illum in rem recuperare, multo magis ex intervallo uia iuris illam in medio possessorio recuperare poterit.
- 8 Debitor, & usufructuarius quoad præiudicandam creditore proprietario in sua ciuili possessione per alienationem conditionis rei ab eis alteri factæ differunt, & quomodo, & quando sibi usum fructum non pōt postea rem donatam alienando, & tradendo donatario, illiusque possessionem præiudicare.